

ухитряте да уловите плѣха, той ще ви излѣже, ще заобиколи всичкитѣ ви примки. Той прѣвъ ще се хвърли върху котака, ще го изплаши и ще ви окраде най-хубаво.

Въ най-напредналитѣ държави, въ голѣмитѣ столични градове, напр. въ Парижъ, дето чистотата и уредбата на кжситѣ сж най-свършенни, плѣхътъ е такъвъ пълновластенъ господарь, какъвто е и въ затътеното село, населено съ полудиваци. Парижъ плаща на ловцитѣ на плѣхове десятки хиляди лева. Всѣка година тѣ избиватъ милиони плѣхове, но числото на тия гадини не намалява. Преследването ги прави само по-хитри и по-зли. Мжчно е да се изчисли колко нѣщо плѣховетѣ унищожаватъ и развалятъ. Тѣ изяждатъ всичко, което може да се яде въ килеритѣ и хамбаритѣ. Изяждатъ храната на домашнитѣ ни животни и ги заставятъ да гладуватъ. Тѣ съ дързостъ се хвърлятъ върху конетѣ и кравитѣ, хапятъ ги по муцунитѣ, за да ги пропждятъ отъ храната. Тѣ нападатъ на пилцитѣ, дори и на възрастнитѣ кокошки и други домашни птици. Имало е случай, когато тѣ сж наивали до смъртъ уговявани свине. Свирепостъта и лакомството на тѣзи неприятни същества нѣматъ граница. Само нѣкоя котка се решава на борба съ единъ плѣхъ, а съ два — за нищо на свѣта. И само кучето, най-добриятъ приятель на човѣка, е въ състояние да се справи съ този нетърпимъ готованъ. Но плѣхътъ и на него не се предава безъ бой. Той се защищава до последна възможность, като хапе жестоко муцунката на кучето, но въ края на краищата загива.

Англичанитѣ, тѣзи голѣми скотовѣдци, отдавна сж разбрали, че само кучето може да се счита изтрѣбителъ на плѣховетѣ. Отъ булдоцитѣ и малкитѣ